

Κήρυγμα Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Φαναρίου Αγαθαγγέλου, Γενικού Διευθυντού Αποστολής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, κατά την τέλεση του Ακαθίστου Ύμνου, Ιερό Προσκύνημα Αγίας Βαρβάρας Αττικής (24.7.2020).

«Αληθινά, η Παναγία είναι η βοήθειά μας ενώπιον του Θεου και μόνο τ' όνομά της χαροποιεί την ψυχή. Αλλά κι' όλος ο ουρανός κι' όλη η γη χαίρονται με την αγάπη της. Αξιοθαύμαστο κι' ακατανόητο πράγμα. Ζει στους ουραμούς και βλέπει αδιάκοπα τη δόξα του Θεού, αλλά δεν λησμονεί κι εμάς τούς φτωχούς κι' αγκαλιάζει με την ευσπλαγχνία της όλη τη γη κι' όλους τους λαούς».

Γι' αυτό τον απλό, λιτό, εκκλησιαστικό και βαθειά ανθρώπινο λόγο του Οσίου Σιλουανού του Αθωνίτου, που μόλις σας ανέφερα, πατέρες και αδελφοί, η Παναγία είναι το πνευματικό στόλισμα της Ορθοδοξίας και της Εκκλησίας μας. Σε κάθε μέρος της Οικουμένης είναι χτισμένες αμέτρητες Εκκλησιές και Μοναστήρια. Αυτή η πόλη όμως που μέσα στην ιστορία είναι μοσχοβολημένη από την παρθενική και πνευματική ευωδία της είναι η Πόλη του Μεγάλου Κωνσταντίνου, η Κωνσταντινούπολη, η Παναγιосκέπαστη Βασιλεύουσα. Μέσα σε κάθε ναό της Πόλης, αφιερωμένο στην Παναγία μας, βρίσκεται το σεβάσμιο εικόνισμά της με το χρυσοκέρينو πρόσωπό της που το κάλλος του δεν είναι κάλλος σαρκικό, αλλά πνευματικό, γιατί εκεί που υπάρχει ο πόνος και η αγιότητα, υπάρχει μονάχα καλλος πνευματικό.

Και καθώς οι Πατέρες μας λιτάνευαν την εικόνα της Παναγίας στα τείχη της Κωνσταντινούπολης κάθε φορά που κινδύνευαν από τους άπιστους και έψαλλαν τον Ακάθιστο Ύμνο με το «Τη Υπερμάχω », έτσι και εμείς σήμερα ψάλλουμε με πονεμένη διάθεση και ελπιδοφόρα προσδοκία το «Χαίρε Νύμφη, Ανύμφευτε» ως μαρτυρία πίστεως, ως κατάθεση ειρηνικής και προσευχητικής διαθέσεως, ως παρακλητικό αίτημα να διαφυλάττει ο Θεός τον Ναό της του Θεού Σοφίας, της Αγίας Σοφίας, «εκ παντοίων κινδύνων».

Καταθέτουμε σήμερα όχι μόνο στον ορθόδοξο, αλλά και στον λοιπό χριστιανικό και πολιτισμένο κόσμο, σε κάθε καλοπροαίρετο άνθρωπο, την μαρτυρία της ιστορίας και της ψυχής μας. Η Αγιά Σοφιά, το στέμμα της Βασιλεύουσας και ο καημός της Ρωμηοσύνης, συνδέθηκε με τους πόνους και τις ελπίδες μας. Είναι σύμβολο και ιδέα, φάρος και φλόγα. Η Αγιά Σοφιά είναι τόπος και τύπος ζωής αθανάτου, γιατί ο Λόγος του Θεού καθαγιάζει το κτίσμα και ζει εν αυτό ως εικόνα φωτός. Η Αγιά Σοφιά φωνάζει πως δεν είναι απλά ένα οικοδόμημα όμορφο και διαθέσιμο για κάθε χρήση, αλλά είναι Ναός του Θεού δομημένος από μια συγκεκριμένη σύλληψη, μια αντίληψη, ένα ήθος, μια πίστη την οποία μόνο αυτή εκφράζει, γιατί με βάση αυτή μορφοποιήθηκε και έλαβε υπόσταση ιδιαίτερη και μοναδική. Η Αγιά Σοφιά μας θυμίζει ότι όταν λειτουργείται ο Ουρανός, λειτουργείται και η γη!

Σήμερα προσευχόμαστε και πονάμε. Δακρύζουν τα μάτια μας. Θλίβεται η ψυχή μας. Η Εκκλησία πενθεί! Γι' αυτό

υψώνουμε φωνή ειρηνικής διαμαρτυρίας απέναντι στην βαναυσότητα, απέναντι στους χαλιφικούς αλλαλαγμούς της νεοοθωμανικής κυριαρχίας, απέναντι στην βαρβαρότητα, απέναντι στην επηρμένη οφρύ των ασεβών, απέναντι στην ύβρη να μετατραπεί ο Ναός της Αγίας Σοφίας σε τζαμί. Να θυμάσθε, ότι ο Θεός επιτρέπει την δοκιμασία αυτή, για να είναι θυρυβώδης μέσα στην εσχατολογική πορεία του κόσμου η πτώση των υβριστων. Διότι, *«μωραίνει Κύριος ον βούλεται απωλέσαι»*.

Πού η φωνή των ηγετών του κόσμου για το ανοσιούργημα αυτό;

Πού η φωνή των Ορθοδόξων ηγετών;

Πού η φωνή του πολιτισμένου κόσμου;

Πού η φωνή της Δύσεως;

Πού η φωνή της Ευρώπης;

Πού η φωνή των πνευματικών ανθρώπων;

Πού η φωνή των Ακαδημιών των Εθνών;

Πού η φωνή των Διεθνών Οργανισμών;

Υποκρισία, χλιαρότητα, αφωνία, συμφέροντα.

Δεν πειράζει που μας εγκατέλειψαν. Στην εκκλησιαστική ζωή και στην ιστορία του Γένους μας μάθαμε με αίμα και αγώνες ότι το Άγιο Πνεύμα παρηγορεί και συμπαραστέκεται στον ορθόδοξο λαό, όταν έχει εγκαταλειφθεί και προδοθεί από όλα τα κοσμικά στηρίγματα. **Το Άγιο Πνεύμα είναι απόψε ο δημιουργός**

της ορθόδοξης συλλογικής συνείδησης που μας προκάλεσε και μας προσκάλεσε στην λειτουργική αυτή συναξη.

Πίσω και πάνω απ' όλα βρίσκεται η πρόνοια του Θεού που λειτουργεί πέρα από σκοπιμότητες. Γι' αυτό και η ιστορία του κόσμου είναι ανοιχτή στα χέρια του ζώντος Θεού.

Μόνοι μας και πάλι ως Οικουμενικός Ελληνισμός θα αγωνισθούμε να φυλάξουμε τα ιερά και τα όσια της Φυλής μας. « *Στήτε, λοιπόν, ανδρείως και μετά γενναίας ψυχής* », Χριστιανοί μου, όπως έλεγε στον λαό του ο τελευταίος μαρτυρικός αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Παλαιολόγος.

Σ' αυτόν τον αγώνα η Παναγία είναι μαζί μας! Αμήν!